

Nejmladší olympijská vítězka Duchková. Komunisté ji pohřbili, nyní obdržela Cenu Emila Zátopka

20.12.2024 - Patrik Vacek | Česká olympijská

V dětství Milena Duchková začala chodit nejdříve na balet, který ji nebavil. Pak zkusila gymnastiku a po čase ji zlákal i skákání do vody. Jenže tehdy ji nechtěla přijmout reprezentační trenérka Marie Čermáková.

„Když jsem přišla s tím, že chci skákat do vody, trenérka mě nechtěla vzít. V družstvu měla nejmladšího skokana čtrnáctiletého. Mně bylo osm, vypadala jsem na pět. Byla jsem hodně malá,“ vzpomínala Duchková.

Nejdříve musela překonat strach z výšky a bolesti. Vždyť si to jen představte stát na prkně deset metrů nad vodou... „Všichni měli strach. Ale začínali jsme trénovat nejdříve skoky na suchu na trampolíně a pak jsme skákali do vody z menších výšek. Když se však skok nepovedl, bolelo to,“ vzpomínala Duchková na své začátky v Podolí.

Brzy bylo patrné, že malá holčička je velice cílevědomá a šikovná. Od jedenácti začala závodit mezi ženami a starší závodnice začala porážet, a pak už vítězila pravidelně.

Bylo jasné, že Československo má pro olympijské hry v Mexiku 1968 velkou medailovou favoritku. Jenže v dubnu 1968 se Milena zranila. Při skoku z věže pochroumala rameno. Naštípnutá kost a potřhané vazy ji na tři měsíce vyřadily z tréninku.

Když se po zranění vrátila do přípravy, přišla další rána. Okupační vojska vtrhla 21. srpna do Československa a vše se zastavilo. „Nemohli jsme samozřejmě trénovat. Byla jsem tehdy v Černošicích a do Prahy se nedalo dostat, nic nejezdilo,“ řekla skokanka, která chodila do Podolí na tréninky pěšky, což je 15 kilometrů.

A stálo to za to! Šestnáctiletá závodnice odcestovala do Mexika a na olympijských hrách šokovala svět. „Na třímetrovém prkně jsem skončila devátá, ale i to byl úspěch. Za dva nebo tři dny pak byla věž. Skákalo se to dva dny, po prvním dnu jsem vedla, ale to ještě nic neznamenal. Druhý den bylo náhodou finále Věry Čáslavské a moje ve stejný čas. Popřály jsme si hodně štěstí a oběma se nám to podařilo.“

Duchková se tak stala nejmladší československou olympijskou vítězkou a dosud ji nikdo nepřekonal. Je i jedinou českou olympijskou vítězkou v plaveckých sportech. Úspěšné reprezentantce se dařilo i v následujících letech. Na hrách v Mnichově 1972 skončila druhá. O úspěšnou obhajobu ji připravil jeden nepovedený skok. „Tehdejší funkcionáři brali stříbro jako neúspěch,“ smála se Duchková, která závodila ještě na hrách v Montrealu 1976.

I kvůli operovanému rameni však nepostoupila z kvalifikace a následně ukončila kariéru. V roce 1980 odjela Duchková, jež se provdala za volejbalového trenéra Neveklovského, předávat své zkušenosti do Kanady.

Po ročním pobytu se měla vrátit zpět do Československa, ale rozhodla se s rodinou zůstat v zámorí. Komunisté nesli její rozhodnutí těžce a snažili se ji vymazat z paměti obyvatel. Údajně byla dokonce prohlášena za zesnulou a byl jí byl vybudován hrob na Olšanech, který byl nafilmován a promítán v

kinech v Československém filmovém týdeníku. „Já se o svém údajném pohřbu dozvěděla až před pár lety. Aspoň mě pohřbili na Olšanech, to je pěkný hřbitov. A když už mě jednou pochovali, třeba budu dlouho žít.“

Duchková se s rodinou usadila ve Vancouveru, kde spolu s manželem vychovali tři děti. Jako absolventka stomatologie chtěla v Kanadě pracovat ve svém oboru. Jenže nejdříve znovu musela vystudovat, protože její diplom z Československa nebyl uznán.

Časem si pak otevřela soukromou zubařskou praxi. V roce 1983 byla jako první Češka uvedena do mezinárodní plavecké Síně slávy a na přelomu milénia byla vyhlášena nejlepší českou plavkyní století. Od čtvrtého večera je rovněž držitelkou Ceny Emila Zátopky věnované sportovním legendám.

Milena Duchková Neveklovská i v sedmdesáti čtyřech letech stále aktivně sportuje. Ráda hraje tenis, lyžuje, běhá nebo plave.

<https://www.olympijskytym.cz/article/nejmladsi-olympijska-vitezka-duchkova-komuniste-ji-pohrbili-ny-ni-obdrzela-cenu-emila-zatopka>